

Comença el circ electoral

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 13 de maig de 2023

Amigues, amics,

Escric aquesta carta abans que comenci l'última sessió del circ electoral. No sé si algú gosarà contradir-me en això del circ, però us aclariré que el circ és un dels meus espectacles favorits, malgrat que fa molts anys que no hi vaig. Denominar a la campanya electoral (que ja fa dies que ha començat) "circ" per a mi no és pejoratiu car m'agraden molt els equilibristes, els i les trapezistes, els que treuen foc per la boca i, sobretot, els pallassos; m'agrada per igual el llest i el "tonto". Llàstima que ara ja no deixen sortir animals perquè, és clar, pobres, o els fan patir o són motiu d'exhibicionisme; però al nostre país segueixen permetent els correbous. Contradiccions que no lliguen gaire amb la seriositat catalana ni amb la que s'hauria de suposar als nostres governants.

No em negareu que en les campanyes electorals no hi ha gaire de tot allò que he dit més amunt: trapezistes, equilibristes, els que treuen foc per la boca i molts pallassos. Els pobres animalets estan prohibits..., al circ. A la campanya electoral, però, no hi falten ni els mags ni, sobretot, els mentiders. El públic es fa un tip d'empassar-se rodes de molí... En els infants això seria normal, sort que ells no voten. Entre els majors d'edat hi ha de tot. La majoria s'ho miren amb escepticisme o incredulitat, però també hi ha qui s'empassa les rodes de molí. Alguns se les passen conscientment; són els del partit que fan de claca, quin remei els toca si algun dia volen aspirar a estar en les llistes i arribar a tenir una "cadireta". El més emprenyador, en el meu cas, és que enmig de les notícies de la tele et passen, sobretot abans de l'espai del temps, que és el meu preferit, els espais electorals gratuïts; i, a sobre, gratuïts. Algun americà diria: "jo pago els meus impostos perquè em deixin veure el temps

tranquil·lament, els anuncis els tolero però aquests espais gratuïts...". El pitjor és que també n'hi ha altres que semblen informatius innocents i tampoc no ho són.

Bé, com que suposo que la immensa majoria de vosaltres sou persones intel·ligents estareu bastant d'acord amb el que he dit abans, fins i tot aquells que esteu molt o mig compromesos amb algun partidet de les nostres contrades. En aquest cas espero que voteu els partits de casa nostra. M'adono que a Catalunya només hi ha eleccions municipals i que les estatals i nacionals vindran més endavant. Les europees no sé ni quan toquen. Tractant-se d'eleccions municipals el tema dels partits hauria de quedar de banda. Hauríem de votar persones, però, és clar, a les grans capitals què passa? A Barcelona, per exemple, qui coneix o ha vist els caps de llista de prop? El 99% amb prou feines els ha vist per la tele; que no es preocupin, a partir de les 12 hores d'aquesta nit ja els hi veuran.

A les viles i pobles la cosa canvia i com més petit és, més canvia; diuen que es coneixen tots. Bé, als que es poden dir pobles, perquè a l'Hospitalet, Badalona, Sabadell, Terrassa, Reus, Figueres, Manresa, Mataró o Tortosa no sé si tothom coneix prou els caps de llista del seu municipi. Hi ha pobles que tenen la sort de no tenir necessitat de votar, només s'hi ha presentat una llista. Com a mínim, s'estalviaran els mítings en directe, perquè per la tele tampoc se n'escaparan; hauran d'empassar-se els espais gratuïts. Tampoc podran veure tranquil·lament el temps, tan important com és en aquesta època de sequera saber si demà o el cap de setmana plourà.

Els que teniu o tenim la sort de conèixer, ni que sigui gràcies a un veí, el peu que calcen alguns caps de llista i pretendents a regidors(res) podem triar amb coneixement de causa, o no... Es pot donar el cas que no te n'agradi cap, que t'agradin tots és molt difícil. Si no te n'agrada cap, el meu consell és que votis al que et desagrada menys, però no deixis de votar; és una de les poques coses que tenim de democràcia,

dins la galdosa democràcia que patim. Sí, patim! Perquè entre uns i altres ens estan fent empenyar massa.

Allò de la independència dels tres poders de l'estat, on és en aquest Estat? Sembla que qui mana és el poder judicial, però ni aquest. Són els poders fàctics els qui estan pel damunt de la justícia i del govern. Els drets humans, on són? Diuen que al TEDH o Tribunal d'Estrasburg. Ja veurem... De moment, haurem d'esperar anys a què aquest tribunal ens digui si els presos i exiliats polítics i tots(es) els represaliats pel 1r d'octubre o per les seves idees són culpables. Això també ho hem de tenir en compte en aquestes eleccions municipals. Com també hem de tenir en compte el que veiem en la política de casa nostra, que no és per tirar coets. Repassem el capteniment dels "nostres" partits, i només parlo dels autoanomenats independentistes. Als sucursalistes, ni aigua! En els "nostres" és on hi haurà més dubtes. A qui no l'han desenganyat els seus? Els qui teniu la sort de conèixer els candidats, voteu tranquil·lament. Els qui dubteu, ja ho he dit, voteu al que us sembli menys dolent, però voteu; sinó donareu el vot al que menys hauríeu desitjat.

Quant al "circ" electoral no hi perdeu gaire temps; no us aclarirà gran cosa. Els programes electorals no se'ls llegeix ningú, de tota manera tampoc els compleix ningú. El dia de reflexió potser a alguns els servirà, a altres no. Reflexionar no costa gaire i aporta molt si hi posem tots els ingredients que calen. No us poseu nerviosos, tanqueu la tele però voteu.

Vostre,